Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

SAMORZĄD POWIATU BĘDZIŃSKIEGO

Prenumerata kwartalna: 2 złote
numer pojedynczy 40 groszy.

Ogłoszenia zwykłe za tekstem
Cała strona 80 zł. 1/2 strony 40 zł.
1/4 strony 20 zł. 1/8 strony 10 zł.
drobne ogłosz. po 3 grosze za wyraz.

ORGAN URZĘDOWY POWIATOWEGO ZWIĄZKU KOMUNALNEGO POWIATU BĘDZIŃSKIEGO

Nr. 16 Będzin, dnia 15 grudnia 1926 roku. Rok 3

DZIAŁ URZĘDOWY

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 października 1926 r.
w sprawie uregulowania obrotu pieniężnego.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i utawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. P. R. Nr. 78, poz. 443) postananawiam co następuje:

Art. 1. Bilety zdawkowe emitowane do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w ogólnej sumie 320 miljonów złotych będą zamienione na bilety nowego typu w odcinkach po 5 i 25 zł. w terminie, jaki oznaczy Minister Skarbu; biletom tym nadaje się nazwę biletów państwowych.

Art. 2. Bilety państwowe są prawnym środkiem płatniczym mającym moc umarzania zobowiązań przez zapłatę do wysokości 1.000 zł., przy uiszczaniu zaś wszelkich należności państwowych bez ograniczenia wysokości sumy. Wyjątek stanowią wypadki, w których na mocy postanowień ustawowych lub umownych zapłata ma nastąpić w inny sposób.

Art. 3. Wymiana i przeprowadzenie emisji biletów państwowych i ich wykupem na rachunek Skarbu Państwa zajmie się Bank Polski, z którym Minister Skarbu zawrze odpowiednią umowę.

Bank Polski przy wykonaniu tych czynności związany jest przepisami niniejszego rozporządzenia.

Art. 4. Art. 10. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego, w tekście ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 401), otrzymuje brzmienie następujące.

„Obieg monet złotych jest nieograniczony.

Obieg monet srebrnych, niklowych i bronzowych oraz monet, wypuszczonych na mocy art. 14 ustala się w kwocie nieprzekraczającej 12 zł. na każdego mieszkańca Rzeczypospolitej.

W zastępstwie monet wymienionych w poprzednim ustępie dopuszczalny jest obieg biletów państwowych w granicach nieprzekraczających wskazanej normy 12 zł. na każdego mieszkańca".

Art. 5. Ogólna suma obiegu biletów państwowych wypuszczonych zgodnie z art. 1 oraz monet i biletów państwowych wypuszczonych na podstawie dwóch ostatnich ustępów art- 4 nie może przekraczać sumy obiegu z dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, t. j. kwoty 460 miljonów złotych.

Kwota podana w ust. 1 będzie, poczynając od dnia 1 lipca 1927 r., zmniejszona co pół roku co najmniej o sumę 5.500.000 złotych w drodze wycofania z obiegu biletów państwowych z tym, aby w dniu 1 lipca 1937 r. łączna kwota bilelów państwowych i monet wymienionych w przed ostatnim ustępie art. 4 nie przekraczała 12 zł. na każdego mieszkańca.

Art. 6. Bilety państwowe emitowane zgodnie z art. 1 i 4 będę zabezpieczone:

1) wpływami w wysokości 12600.000 zł. rocznie, uzyskanemi w czasie od 1 lipca 1927 r. do 1 lipca 1947 r. z akcyzy cukrowej, pozostałemi po opłaceniu rat amortyzacyjnych i odsetek od obligacj 8 proc. pożyczki amerykańskiej 1925 r. emitowanej na mocy ustawy z dnia 3 marca 1925 r. o wypuszczeniu pożyczki zagranicznej w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej (Dz. U. R. P: Nr. 22, poz. 154);

2) zapasem monet srebrnych i niklowych, złożonych przez Skarb Państwa do depozytu w Banku Polskim, mianowicie:

monet srebrnych w sumie 3.000.000 zł.
monet niklowych w sumie 40.000.000 zł.

Art. 7. Ministrowi Skarbu przysługuje prawo zamiany zabepieczenia wymienionego w p. 1 art. 6 na inne zabezpieczenia z tem jednakże zastrzeżeniem, aby wpływy otrzymane z tego tytułu wynosiły do dnia 1 lipca 1947 r, rocznie kwotę nie mniejszą, niż 12.600.000 złotych.

Art. 8. wpływy uzyskiwane zgodnie z p. 1 art. 6 względnie art. 7 będą wpłacane do Banku Polskiego na specjalny rachunek amortyzacji biletów państwowych i zostaną zużyte w następujący sposób:

1) na przewidziane w art. 5 wycofanie biletów państwowych;

2) za sumy niezużyte na wykup biletów państwowych wskazanych w p. 1 Bank Polski będzie zakupywać na rachunek Skarbu Państwa srebro i składać je będzie do depozytu Skarbu Państwa w Banku Polskim na zabezpieczenie wyemitowanych w granicach ustalonych art. 1 i 4 biletów państwowych.

Zakup srebra będzie dokonywany do czasu nagromadzenia w depozycie Banku Polskiego takiej ilości czystego srebra, która stanowić będzie połowę parytetowej wartości (w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego, w tekście ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, 401) pozostałych w obiegu biletów państwowych po potrąceniu sumy mającej zabezpieczenie w monetach srebrnych i niklowych.

Art. 9. Srebro zakupione przez Bank Polski zgodnie z p. 2 art. 8 może być przez Ministra Skarbu zużytkowane na wybicie monet srebrnych celem ich emitowania w granicach przewidzianych w art. 4 pod warunkiem równoczesnego wycofania odpowiedniej sumy biletów państwowych, niezależnie od wycofywania biletów przewidzianego w art. 5. Srebro to może być również zamienione na podstawie decyzji Ministra Skarbu na złoto według ceny rynkowej z dnia dokonania zamiany.

Monety srebrne i niklowe, wymienione w art. 6 p. 2 mogą być puszczone do obiegu przy równoczesnem wycofaniu odpowiedniej sumy biletów państwowych.

Art. 10 Jeżeli normy zabezpieczenia biletów państwowych przewidziane w art. 8 punkt 2 zostaną osiągnięte wcześniej, wszelkie dalsze wpływy na rachunek amortyzacji biletów państwowych będą przerwane.

Art. 11. Bilety państwowe i monety uważa się za znajdujące się w obiegu od chwili, gdy zostały zużyte do wypłaty, a nawet wtedy, gdy stały się powtórnie własnością Skarbu Państwa lub wpłynęły na rachunki żyrowe w Banku Polskim, o ile nie zostały wycofane z obiegu, celem zniszczenia lub przechowania w nietykalnym depozycie.

Art. 12. Bank Polski obowiązany będzie ogłaszać co miesiąc stan obiegu biletów państwowych i monet przewidzianych w art. 4 poza monetami złotemi oraz stan zabezpieczenia biletów państwowych, pozostających w obiegu.

Art. 13. Komisja Kontroli Długów Państwa jest obowiązana czuwać nad prawidłowem wykonaniem przepisów, niniejszego rozporządzenia.

Art. 14. Wykonanie niniejszego roporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą dwa końcowe ustępy art. 3 oraz art. 5 ustawy z dnia 28 listopada 1925 r-

o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych i bilonie i pomocy dla instytucj kredytowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 859.

PREZYDENT RZECZYPOSTLITEJ
(—) I. MOŚCICKI

(Dz. U. R. P. z dnia 28/X. 1926 Nr. 106, poz. 610).

WOJEWODA KIELECKI.
Ad. 16570.

Odpis.

W sprawie zaliczkowego pokrywania kosztów leczenia w szpitalach publicznych.

Panu Przewodniczącemu
Wydziału Powiatowego
w Opocznie.

W związku ze sprawozdaniem z dnia 28/III. 1925 r. L 460/2 w sprawie jak wyżej zawiadamiam Pana Przewodniczącego, że Ministerstwo Spr. Wewnętrznych reskryptem z dnia 8/XI. b. r. L. III. S. S. 4799 wyjaśniło, że ustawa o opiece społecznej z dnia 16/8. 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 726) niema zastosowania w odniesieniu do kosztów leczenia, stanowi jedynie o prawach i obowiązkach wynikających z opieki społecznej, której definicję wyraża art. 1., a jej zakres art. 2 tej ustawy. Ostatnio potwierdziło to stanowisko orzeczenie nawyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 13.III. 1926 r. L. Rej. 424/25, według którego ustawa o opiece społecznej niema zastosowania do spraw kosztów leczenia szpitalnego. Twierdzenie zatem, że Rozp. Min. Spr. Wewn. z 29/II. 24 r. w przedmiocie zaliczkowego pokrywania kosztów leczenia w szpitalach publicznych (Dz. U. Nr. 22 poz. 241) niema mocy obowiązującej, ponieważ nie jest na tej ustawie oparte, pozbawione jest podstawy prawnej. Rozp. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 29/II. 23 r, w przedmiocie zaliczkowego pokrywania kosztów leczenia, nie mając nic wspólnego z ustwą o opiece społecznej wydane zostało na podstawie art. 10 zasad ustawy sanitarnej z 19/VII. 19 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 371) w związku z art. 3 ustęp 6 tejże ustawy, ustanawiającym obowiązek pieczy nad zapewnieniem chorym należytej opieki lekarskiej. Ponieważ obowiązek ten ciąży również na powiatowych związkach komunalnych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zatem w celu przyjścia z pomocą szpitalom, a niechcąc obciążać pow. Związków Komunalnych, wybrało formę zaliczkowego pokrywania kosztów leczenia za obowiązane do pokrycia tychże kosztów gminy, z prawem żądania od nich zwrotu tymczasowo wydatkowych kwot.

Wobec powyższego polecam Panu w przyszłości ściśle stosować się do powyższych wyjaśnień.

Za Wojewodę (—) Dr. W. Kałuski
Naczelnik Wydziału Administr.

Odpis z odpisu

MINISTERSTWO SKARBU
Departament Pod. i Opłat

L. DPO. 2427/IV.

Warszawa, dn. 2.X. 1926 r.

Do
Wszystkich Izb Skarbowych.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 5 sierdnia b. r. Nr. 2083.IV i w związku z ogłoszeniem w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 550 ustawy z dnia 2 sierpnia b. r. o podatku od lokali, której przepisy zmieniając w znacznej mierze dotychczasowe normy i sposób poboru podatków od lokali na rzecz funduszu rozbudowy miast oraz na korzyść gmin miejskich, Ministerstwo Skarbu w celu możliwie uproszczonego przejścia do wymiaru i poboru tego podatku, poczynając od IV kwartału roku bieżącego już według przepisów nowej ustawy — zarządza, aby wymiar i pobór podatku dokonany na podstawie dotychczasowych norm zarówno państwowego jak i samorządowego utrzymać za III kwartał bez zmiany. Rozrachunek zaś za czas od sierpnia b. r. według zasad wypływających z nowej ustawy o podatku od lokali z dnia 2 sierpnia b. r. przeprowadzić z płatnikami, oraz ze Skarbem Państwa, w kwartale IV b. r.

Uskuteczniając rozrachunek z płatnikami, należy przed wypisaniem nakazu płatniczego za IV kwartał obliczyć ile przypada od płatnika przy stopie 8 proc. i do tej kwoty zależnie od dotychczasowej kwoty podatku miejskiego dodać względnie odliczyć kwotę, jaka wypadnie z rozrachunku za 2 miesiące (sierpień, wrzesień) III kwartału. Doliczenie nastąpi wówczas, gdy stopa podatku miejskiego, była niższa niż 2 proc., zmniejszenie zaś, gdy stopa przekracza 2 proc., a to wobec dotychczasowej 6 proc. stopy podatku państwowego na rzecz funduszu rozbudowy miast.

Przykład: I. Pan X zajmuje mieszkanie, którego cena z czerwca 1914 r. równa się 1.200 zł. rocznie, przeto za kwartał III podatek państwowy przy stawce 6 proc. pobrany był w wysokości 18 zł. . . . 18 zł.
pooatek komunalny przy stawce 3 proc. . . 9 zł.

Łącznie razem . 27 zł.

Ponieważ od pierwszego sierpnia podatek państwowy i komunalny ustanowiony jest w łącznej wysokości 8 proc., przeto należność na III kwartał rze-

czywiście wynosi: za miesiąc lipiec (podatek obliczony według dawnych stawek) — 9 zł, za miesiąc sierpień i wrzesień (podatek obliczony według nowej stawki) 8 proc. od 1.200 zł., t. j. rocznie 96 zł.

miesięcznie	$\frac{96}{12}$ = 8 zł.
zatem za dwa miesiące	16 zł.
Razem za III kw.	25 zł.

czyli, że płatnikowi należy zaliczyć na IV kwartał zł. 2 jako już pobrane i nakaz płatniczy wystawić tylko na zł. 22 (zamiast na 24 zł.)

Przykład II: podatek od komornego 1.200 zł. pobrany był za III kwartał:

państwowy w wysokości 6 proc.	18 zł.
komunalny „ „ 1 proc.	3 zł.
Razem	21 zł.

ponieważ zaś należy się za lipiec podatku państwowego	6 zł.
samorządowego	1 zł.
a za sierpień i wrzesień łącznie tych podatków w wysokości 8 proc.	16 zł.
Razem	23 zł.

przeto różnicę w kwocie 2 zł., winien płatnik dopłacić w IV kwartale, co łącznie z należnością za ten kwartał w wysokości 8 proc. będzie stanowić 26 zł.

Co do rozrachunku ze Skarbem Państwa, to z całej należności państwowego podatku przypadającej za III kwartał $^2/_9$ sumy zarachować na poczet wpływu na rzecz Skarbu za IV kwartał.

Podział zaś pozostałych $^7/_9$ sumy podatku państwowego za III kwartał, rozdzielić w ten sposób, że $^5/_9$ należy zaliczyć na rzecz funduszu rozbudowy miast i $^2/_9$ na rzecz podatku kwaterunkowego.

Przykład: od mieszkania którego suma z czerwca 1914 r. równa się 1.200 zł. rocznie pobrano za III kwartał podatku państwowego 18 zł., ponieważ według nowej ustawy podatek na rzecz funduszów rozbudowy i kwaterunkowego wynosi od 1 sierpnia 4 proc., a nie 6 proc. jak jeszcze było w lipcu, przeto rzeczywiście za III kmartał należy się:

za lipiec . . . . . 6 zł., t. j. $^1/_3$ z pobranej sumy według stawki:
za sierpień i wrzesień 8 zł., według nowej stawki

Razem 14 zł.,

przeto pozostałą różnicę 4 zł. stanowiącą $^2/_9$ sumy pobranej (18 zł.) należy zarachować na IV kwartał.

Niezależnie zaś za III kwartał 14 zł. rozdziela się w ten sposób, że należność za lipiec 6 zł. oraz połowę należności za sierpień i wrzesień w sumie 4 zł. przypada na fundusz rozbudowy miast, co stanowi $^5/_9$ sumy pobranej, a pozostałe 4 zł., stanowiące $^2/_9$ zaliczyć na fundusz kwaterunkowy.

O uregulowaniu różnic powstałych w sumach wymierzonych za III kwartał przy poborze podatku za IV kwartał r. b. winny magistraty w należyty sposób podać do wiadomości publicznej.

Ponieważ art. 3 ustawy z dnia 2 sierpnia b. r o podatku od lokali przewiduje uwolnienie od podatku innych jeszcze niż dotychczas objektów i podatek od lokali tych z dniem 1 sierpnia b. r. nie będzie pobierany, należy przeto $^2/_3$ kwot pobranych od tych lokali za III kwartał traktować osobno, jako kwoty podlegające zwrotowi i nie wpłacać ich do kas skarbowych. Sumy takie magistraty winny zwrócić właściwym płatnikom, względnie zaliczyć im na poczet innych należności od nich przypadających.

Minister Skarbu
(—) G. CZECHOWICZ.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. III. Sf. 4006/26

w sprawie podatku od lokali.

OKÓLNIK Nr. 113

Warszawa, dnia 12. X. 1926 r.

Panu Wojewodzie (wszystkim z wyjątkiem Województwa Śląskiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła powyższy odpis okólnika Ministerstwa Skarbu w sprawie podatku od lokali do wiadomości.

Naczelnik Wydziału
(—) podpis.

WOJEWODA KIELECKI
Sm. 2494/5

w sprawie podatku od lokali.

Kielce, dnia 20/XI. 1926 r.

Wszystkim P. P. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i P. P. Prezydentom miast wydzielonych Województwa Kieleckiego.

do wiadomości i zastosowania.

Za Wojewodę
(—) Dr. SERAFIN.

WOJEWODA KIELECKI
Sm. 2645/2.

W sprawie wymiaru samoistnego podatku komunalnego od gruntów państwowych i przymusowego ściągania sum przypadających z tych gruntów związkom komunalnym.

Odpis.

Do
Wszystkich P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i P. P. Prezydentów miast wydzielonych Województwa Kieleckiego.

Poszczególne Związki Komunalne obliczały do r. 1926 dodatek progresywny do podatku gruntowego od kwoty należności przypadającej jednemu związkowi (gminnemu lub powiatowemu) od posiadłości należących do tej samej osoby a położonych w granicach danej jednostki samorządowej, stosując się przytem do tabeli podanej w § 2 rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. Nr. 124, poz. 1117).

W r. b. niektóre gminy obliczyły podatek progresywny od kwoty podatku przypadających od gruntów państwowych, położonych nietylko w obrębie danej gminy, lecz w całym powiecie opierając się na art. 2 ustawy o wyrównaniu podatków gruntowych z 15 czerwca 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 65, poz. 595).

W związku z tem na mocy rekskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1926 r. Nr. D. III. SF. 572/26, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, zarządam co następuje:

1) dotychczasowe obliczanie na rzecz gminy progresji od wszystkich gruntów państwowych położonych w powiecie, jako nie zgodne z art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. Nr. 65, poz. 505) z tego względu, iż zakres działania gminy ogranicza się wyłącznie do terytorjum tejże gminy jak również i dlatego, że grunta państwowe byłyby obciążane tylekroć dodatkami progrewsywnymi ile jest gmin w danym powiecie, co byłoby niewspółmierne w stosunku do gruntów prywatnych, musi być zaniechane. Gminom więc przysługuje na zasadzie powołanego wyżej art. 2 ustawy z 15 czerwca 1923 r. prawo do obliczania dodatku progresywnego od kwoty podatku, przypadającego od posiadłości państwowych, położonych wyłącznie na terenie tej gminy.

2) Stosowanie przez gminy podwyższonej normy o 50 proc. do podatku progresywnego jest nie prawidłowe i sprzeczne z postanowieniem art. 14, ust. 2 ustawy z 14 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, p. 505), gdyż podwyższenie tej normy nie obejmuje oddzielnego dodatku z art. 2 tej ustawy.

3) Przymusowe ściąganie podatków komunalnych z gruntów państwowych, pozostających w administracji państwowej przy zastosowaniu sekwestru n. p. drzewa w lasach państwowych, zgodnie z opinją Prokuratorji Generalnej, uznającej prowadzenie egzekucji przeciw Państwu za niewłaściwe, jest nadal niedopuszczalne.

W razie zalegania Urzędów Państwowych ze świadczeniami na rzecz samorządów, związki winny się zwracać z odpowiedniemi zażaleniami do władz przełożonych zalegających urzędów lub swoich władz nadzorczych, prosząc je o pośrednictwo.

Powyższe zechcą panowie podać do wiadomości Urzędom gmin wiejskich i miejskich niewydzielonych na terenie powiatu.

Wojewoda:
(—) MANTEUFFEL.

WYDZIAŁ POWIATOWY
Sejmiku Będzińskiego
Będzin, dn. 3/XII. 1926 r.
L. 22030/I/26.

Okólnik Nr. 80.

Do
Magistratu miasta Czeladzi i wszystkich urzędów Gminnych powiatu Będzińskiego.

Udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
STAROSTA:
w. z. (—) *Cz. Kowalski.*

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych
Nr. III.SS. 1228/26.

W sprawie norm odszkodowania przy zwalnianiu pracowników samorządowych.

Odpis z odpisu.

Warszawa, dn. 13. IX. 1926 r.

Do
Pana Wojewody
w Brześciu n/B.

Załatwiając sprawozdanie z dnia 11. 3. b. r. Nr. III. 1508/25 w sprawie wyżej zaznaczonej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że wobec braku, w obowiązującem ustawodawstwie, pozytywnego przepisu, któryby nakładał na związki komunalne obowiązek wypłaty odprawy pracownikom, zwalnianym ze służby, względnie określał termin wypowiedzenia stosunku służbowego, należy przy zwalnianiu wspomnianych pracowników stosować postanowienia statutu służbowego pracowników danego związku komunalnego wzgl. postanowienia umowy, na zasadzie ktorej funkcjonarjusz został przyjęty do służby.

O ile statut służbowy wzgl. umowa (dekret przyjęcia do służby) nie regulują wspomnianych zagadnień, rozwiazanie stosunku służbowego pracow-

ników komunalnych winno nastąpić w myśl stosowanych w tym względzie do pracowników umysłowych zasad prawa zwyczajowego według którego zwalnianie wspomnianej kategorji pracowników następuje, przy zastosowaniu 3 miesięcznego wypowiedzenia wzgl. w razie niezwłocznego zwolnienia ze służby po wypłacie odprawy w wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia (wyrok rosyjskiego senatu z dnia 10.II-1905 w sprawie Mieczysława Truszkowskiego przeciw fabryce W. Stenerta w Łodzi). Wspomniane zasady nie stosują się do pracowników zwalnianych w drodze dyscyplinarnej.

Rozstrzyganie wynikłych z powyższego tytułu sporów należy do kompetencji sądów cywilnych (wyrok N. T. A. z dnia 16.X. 1924 r. L. rej. 736/23 w sprawie pracowników garwolińskiego powiat. Zw. Kom.), o ile chodzi o pracowników, którzy pozostawali do związku komunalnego w stosunku prywatnoprawnym, a zatem pracowników niestałych, prowizorycznych i kontraktowych. O ileby zaś wspomniany stosunek był prawno-publiczny, co może mieć miejsce tylko w stosunku do urzędników stałych, rozstrzygają o powyższem władze nadzorcze w przepisanym toku instancji.

Za Ministra
(—) JAROSZYŃSKI
Dyrektor Departamentu.

Nr. III. SS. 1228/26. Warszawa, dn. 13.IX.1926 r.

P a n u W o j e w o d z i e
w K i e l c a c h.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości i zastosowania na podległym Panu Wojewodzie obszarze administracyjnym.

Za Dyrektora Departamentu
(—)
Naczelnik Wydziału.

Wojewoda Kielecki
Sm. 2828/1.

Odszkodowanie przy zwalnianiu pracowników samorządowych.

O d p i s.

Kielce, dn. 27.XI. 1926 r.

Wszystkim P. P. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych Województwa
K i e l e c k i e g o.

Przesyłam do wiadomości i ewentualnego użytkowania.

Pozatem zechce Pan Przewodniczący podać powyższe do wiadomości Magistratom miast niewydzielonych i podległym Radom gminnym.

Za Wojewodę
(—) Dr. SERAFIN.

WYDZIAŁ POWIATOWY
Sejmiku Będzińskiego
L. 22576. I. 26.

Okólnik Nr. 84.

Będzin, dn. 14.XII. 1926 r.

Do
Magistratu miasta Czeladzi i Urzędów Gminych w powiecie Będzińskim.

Udzielam do wiadomości i ewentualnego stosowania.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
STAROSTA:
w. z. (—) *Cz. Kowalski.*

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr SS. 5290 26

W sprawie Kasy Emerytalnej pracowników samorządowych.

Odpis z odpisu.

Warszawa, d. 15.XI. 1926 r.

Do
P a n a W o j e w o d y
w K i e l c a c h.

Zarząd Kasy Emerytalnej Pracowników Samorządowych w Warszawie, chcąc uprzystępnić ubezpieczenie emerytalne najszerszemu gronu pracowników samorządowych przeprowadził zmianę statutu Kasy Emerytalnej Pracowników Samorządowych i uzyskał zatwierdzenie zmienionego statutu przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Zmiany te idą w kierunku uprawnienia organizacji władz Kasy Emerytalnej oraz zapewnienia ubezpieczonym maksymalnych korzyści w granicach funduszów Kasy, powstałych przedewszystkiem z wkładek, które przez obniżenie ich wysokości z 15 proc. na 10 proc. uposażenia ubezpieczonego, dostosowano do możliwości płatniczej ubezpieczonych. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uznało powyższe zmiany za korzystne zarówno z punktu widzenia interesów ubezpieczonych jak również Związków Komunalnych, którym daną została możność przystąpienia do Kasy Emerytalnej w charakterze członków ubezpieczających

Korzyści te zarówno z socjalnego punktu widzenia, jak i z punktu widzenia interesów prawidłowej

administracji jako niewątpliwej, nie wymagają bliższego uzasadnienia.

Z tego powodu, jak również dlatego, że utrzymanie zniżonych wkładek pozostaje w zależności od ilości członków Kasy Emerytalnej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za pożądane, aby Związki Komunalne, które jeszcze dotychczas nie przystąpiły do Kasy Emerytalnej w charakterze członków ubezpieczających lub też w inny sposób nie zabezpieczają praw emerytalnych swoich pracowników. zgłosiły w czasie możliwie najrychlejszym swoje przystąpienie do Kasy Emerytalnej.

Zechce Pan Wojewoda podać powyższe do wiadomości Związków Komunalnych, podległego Panu Województwa i zalecić im, aby przystępowały do Kasy Emerytalnej Pracowników Samorządowych w charakterze członków ubezpieczających.

Minister:
(—) SŁAWOJ SKŁADKOWSKI.

Wojewoda Kielecki
Sm. 3251/I.

Kielce, dn. 25.XI. 1926 r.

Kasa Emerytalna Pracowników Samorządowych.

Wszystkim P. P. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych Województwa Kieleckiego.

Przesyłam do wiadomości celem ewentualnego zużytkowania. Zechce Pan Przewodniczący podać powyższe do wiadomości Magistratów miast niewydzielonych, oraz podległych urzędów gminnych.

Za Wojewodę:
(—) Dr. SERAFIN.

WYDZIAŁ POWIATOWY
Sejmiku Będzińskiego
L. 22469/I/26

Okólnik № 85.

Będzin, d. 17. grudnia 1926 r.

W sprawie Kasy Emerytalnej Pracowników Samorządowych.

Do
Magistratu miasta Czeladzi i wszystkich Urzędów Gminnych pow. Będzińskiego.

Powyższe przesyłam do wiadomości.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
STAROSTA:
w. z. (—) *Cz. Kowalski.*

Dział nieurzędowy.

Informacje

w przedmiocie nowych zarządzeń i ważniejszych spraw.

DODATKI DO CENY ŚWIADECTW PRZEMYSŁOWYCH I KART REJESTRACYJNYCH NA ROK PODATKOWY 1927. **Termin nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na 1927 rok przypada na miesiące: listopad i grudzień r. b.**

Do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych będą pobierane od płatników państwowego podatku przemysłowego następujące dodatki na rzecz niżej wymienionych związków:

1) Dodatki na rzecz związków komunalnych będą pobierane w wysokości 30 proc. określonej w art. 119 ustawy z dnia 15/VII. 1925 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 79/1925, poz. 550). O ile przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw przemysłowych gmina doniesie danej izbie skarbowej o uchwaleniu niższej stopy procentowej tych dodatków, wówczas będzie pobierana ta niższa stopa. Wpływy będą zarachowane w sposób dotychczasowy na sumy komunalne uprawnionych związków komunalnach zgodnie z postanowieniami art. 8 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94/1924, poz. 747).

2) Dodatki na rzecz instytucyj, wymienionych w art. 120 powyższej ustawy będą również pobrane w maksymalnej wysokości, określonej w tymże artykule: dodatki na rzecz izb handlowych i przemysłowych (przemysłowo-handlowych, handlowych, izb rzemieślniczych oraz związków stowarzyszeń przemysłowych i rękodzielniczych, spełniających funkcje izb handlowo-przemysłowych lub rękodzielniczych, będą pobierane tylko w okręgach tych izb skarbowych, gdzie znajdują się wyżej wymienione instytucje (t. j. w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu, Grudziądzu, Krakowie, Lwowie oraz okręgu Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojew. w Katowicach), dodatki zaś na rzecz szkół zawodowych, burs, patronatów i kursów, określonych w art. 120 ustawy—w okręgach wszystkich bez wyjątku izb skarbowych.

Zgodnie z przepisem § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 67/1926, poz. 398), wedle którego nadzwyczajny 10%-owy dodatek winien być pobierany od wymienionych w § 1 tegoż rozporządzenia danin, wpłacanych do dnia 31 grudnia 1926 r., rzeczony dodatek będzie pobierany również przy nabywanych w listopadzie i grudniu r. b. świadectw przemysłowych.

Zaznaczyć należy, że w najbliższych dniach ukaże się rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o pobieraniu tego dodatku także w 1927 r.

W SPRAWIE KOMUNALNEGO PODATKU INWESTYCYJNEGO. W okólniku 70 z roku bieżącego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwróciło związkom komunalnym uwagę na potrzebę przewidywania w bu-

dżetach odpowiednich kwot na inwestycje, a to z uwagi na istniejące duże potrzeby w dziedzinie urządzeń komunalnych.

Ponieważ przeprowadzenie inwestycji wymaga dużych nakładów pieniężnych, zaś kredyt inwestycyjny jest ograniczony, Ministerstwo zwróciło uwagę na konieczność wykorzystania przez związki komunalne wszystkich dostępnych źródeł dochodowych przy zachowaniu w pamięci jednak tego, że miarą wysokości wydatków komunalnych jest zdolność, która pokrywa większą część tych wydatków w formie danin publicznych (podatków).

Idąc konsekwentnie w obranym kierunku Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poddało rewizji ustalone poprzednio zasady wprowadzania i poboru przez związki komunalne podatku na cele inwestycyjne, dopuszczonego przez ustawę o tymczasowem uregulowania finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r., a to w kierunku udostępnienia tego podatku związkom komunalnym i zmiany dotychczasowych zasad jego poboru, które okazały się w praktyce nieodpowiedniemi.

W dniu 2 grudnia b. r. Minister Spraw Wewnętrznych wystosował w tej sprawie w porozumieniu z Ministrem skarbu do wojewodów okólnik Nr. 138, który zapowiedział ukazanie się w Dzienniku Ustaw rozporządzenia zmieniającego poprzednie rozporządzenie w sprawie wprowadzenia podatku inwestycyjnego, który pobierany będzie w formie dodatków do podatków komunalnych, zarówno samoistnych, jak i dodatków do podatków państwowych (§ 14 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. Dz. Urst. Nr. 31, poz. 317.) W okólniku tym podane zostały również szczegółowe wskazówki, co do wprowadzenia i zasad poboru tego podatku, a nadto dołączony został do niego statut wzorowy o podatku inwestycyjnym.

Dowiadujemy się, że obecnie jest przedmiotem korespondencji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu sprawa przekazania pp. wojewodom uprawnień zatwierdzania statutów o podatku inwestycyjnym, odpowiadających statutom wzorowym

CZY OBOWIĄZUJE WŁADZE NADZORCZE 30-DNIOWY TERMIN PRZY ZATWIERDZANIU BUDŻETÓW ZWIĄZKÓW KOMUNALNYCH. W okólniku Nr. 70 z roku bieżącego, zawierającym szczegółowe wskazówki do instrukcji budżetowej dla związków komunalnych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwróciło uwagę władzom nadzorczym na konieczność przestrzegania 30-dniowego terminu, w którym władze nadzorcze mają zgodnie z obowiązującemi przepisami wydać decyzje w sprawie budżetu związku komunalnego, przedstawionego do zatwierdzenia.

Ponieważ w tejże sprawie wydany został na początku roku bieżącego specjalny okólnik, w którym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśniło, że 30-dniowy termin nie wiąże bezwzględnie władz nadzorczych to znaczy, że mogą one w wypadkach wyjątkowych wydać decyzję po upływie tego terminu, powstało pytanie czy okólnik ten zachował swą moc wiążących wskazówek dla władz nadzorczych po wydaniu wspomnianego okólnika Nr. 70.

Dowiadujemy się, że sprawa ta, która żywo interesuje związki komunalne, ma być w najbliższym czasie przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozstrzygnięta. Projektowane jest rozstrzygnięcie jej w tym kierunku, że przez wydanie okólnika Nr 70 zostanie cofnięty poprzedni okólnik, dotyczący sprawy 30-dniowego terminu przy zatwierdzaniu budżetów komunalnych.

UPORZĄDKOWANIE SPRAWY NAKAZÓW PŁATNICZYCH NA PODATKI KOMUNALNE. Ustawa o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r., mówiąc o orzeczeniach wymiarowych (nakazach płatniczych) związków komunalnych i o odwołaniach przeciwko tym orzeczeniom (nakazom płatniczym) nie zawiera postanowień co do tego, jaka ma być treść nakazu płatniczego, to znaczy jakie dane musi on bezwzględnie zawierać.

Praktyka wykazała, że związki komunalne nie podają nieraz poza wymienieniem sumy należności podatkowej i oznaczeniem tej należności, jako „podatek gminny“ (zdarzało się to w gminach wiejskich), żadnych innych danych, któreby umożliwiły płatnikowi sprawdzenie legalności podatku i prawidłowości jego obliczenia. Skutkiem tego płatnik podatków komunalnych ma nieraz utrudnioną możność wnoszenia odwołania.

Dowiadujemy się, że w tej sprawie zostaną udzielone przez ministerstwo odpowiednie wskazówki w formie okólnika do pp. wojewodów. Projektowane jest poruszenie w tym okólniku niektórych innych spraw, związanych z poborem podatków komunalnych, w szczególności sprawy wstrzymywania w pewnych przypadkach wykonania orzeczenia wymiarowego (nakazu płatniczego), o ile wniesione zostanie odwołanie od tego nakazu.

Z V-go zebrania Wydziału Wykonawczego Wojewódzkiego Komitetu Społecznego.

W dniach 8 i 9 grudnia r. b., odbyło się w Częstochowie kolejne 5-te posiedzenie Wydziału Wykonawczego Komitetu Społecznego Województwa Kieleckiego, wyznaczone w tem miejscu, aby jednocześnie zebrani mogli wziąć udział w poświęceniu dwu nowych zakładów, uruchomionych przez Komitet Społeczny. Jednym z tych zakładów jest Zakład jagliczy w Stradomiu, pod Częstochową, a drugi dla dzieci moralnie upośledzonych w Herbach Polskich.

Z Samorządów powiatu Bedzińskiego, Sosnowiec był reprezentowany przez p. Ławnika Koeniga, Dąbrowa przez p. Ławnika Zielińskiego, Zawiercie przez p. Prezydenta Janika i przewodniczącego Komisji Opieki

Społecznej, p. Mag. Pasierbińskiego, Sejmik zaś przez niżej podpisanego.

Dnia 8-go grudnia o godz. 8-mej wiecz. w Zakładzie w Stradomiu zebrali się liczni członkowie Komitetu z Prezesem Komitetu Wykonawczego p. Wojewodą Manteufflem i prezesem Zarządu Komitetu p-nią Wojewodziną Manteufflową na czele oraz licznie zaproszeni goście nieomal ze wszystkich powiatów Województwa Kieleckiego. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej delegowało p. D-ra Górskiego a z Województwa byli jeszcze Naczelnik Wydziału Zdrowia Dr. Ostromęcki oraz Naczelnik Wydziału Pracy i Opieki Społecznej p. Goettel. Sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego, jest dawny referent Sejmiku p. Kobylecki.

Kiedy wszyscy zebrani byli w komplecie, nadjechał ks. Biskup Kubina, który poświęcił zakład i w krótkiem, serdecznem przemówieniu podniósł doniosłość powstałego zakładu, mającego za zadanie ratować zagrożony jeden za darów natury dar wzroku. Po poświęceniu wszyscy zebrani zwiedzili cały zakład zajmujący olbrzymie baraki, posiadające własne światło elektryczne, własną wodę, olbrzymie podwórze, widne obszerne sale dla dziennego pomieszczenia dzieci i sypialnie. Zakład ten mieści 300 dzieci, podzielone na trzy grupy, stosownie do posiadanego rodzaju jaglicy. Każda grupa posiada nie komunikujące się z innemi grupami kompleksy ubikacji dziennych, nocnych, sale szkolne, (dzieci ze względu na długi okres leczenia otrzymują na miejscu naukę) umywalnie, ustępy, a nawet podwórze przedzielone jest tak, że każda grupa ma swoją część, nie komunikującą się z inną, aby uniemożliwić stykanie się dzieci z jednej grupy z dziećmi innej grupy. Licząc się z trudnością upilnowania dzieci, płoty oddzielające poszczególne części podwórka, są podwójne w odległości około metra jeden od drugiego, tak aby dzieci nawet przez płot nie mogły się stykać. Jest to konieczne dla uniemożliwienia pewnego zarażania się dzieci tych, które już należą do rekonwalescentów od tych, którzy jeszcze są w stadjum zaraźliwem.

Potem część gości wróciła do Częstochowy, a część pojechała na nocleg do Herbów, do drugiego zakładu, gdzie nazajutrz rano zebrali się znowu wszyscy uczestnicy Zjazdu, aby rozpocząć obrady według zapowiedzianego programu.

Rozpoczęte obrady były przerwane na krótki czas nadejściem Ks. Biskupa, który przyjechał poświęcić i ten zakład, przeznaczony dla dzieci moralnie zaniedbanych i w swem krótkiem przemówieniu podnosił, że jak w Zakładzie Stradomskim dzieciom będzie dostarczone światło fizyczne, tak tu w tym zakładzie światło duchowe, Zakład ten mieści się w obszernym murowanym budynku, dawnej komorze w Herbach Polskich, mieszczący do 120 chłopców, a mający specjalny charakter o typie wychowawczym dla zaniedbanych moralnie i o skłonnościach przestępczych chłopców. kierowany przez specjalistę-wychowawcę p. Szwarca i stojący w ścisłym kontakcie z zakładem pedologji w Warszawie. Oprócz obszernych i widnych sal nocnych, Zakład posiada sale szkolne i dla zajęć praktycznych dla wychowanków. Budynek posiada wodociąg i jest skanalizowany, a światło elektryczne otrzymuje z tartaku Nadleśnictwa Państwowego.

W tym samym budynku mieści się żłóbek, utrzymywany dawniej przez Częstochowski Oddział Czerwonego Krzyża, a teraz przyjęty przez Komitet Społeczny.

Przed porządkiem dziennym rozpoczętego zebrania, Delegat Min. Pracy i Op. Społecznej, Dr. Górski powitał zebranych imieniem Ministerstwa i powiedział, że Ministerstwo z dużym zainteresowaniem przygląda się pracom Wojewódzkiego Komitetu i nawet pragnie postawić organizacje jego za wzór innym Województwom w kraju. Szczególnie za szczęśliwe uważa dążenie Komitetu do skoordynowania zamierzeń Rządu, Samorządu i Społeczeństwa w wykonaniu opieki społecznej na terenie Województwa. Pan Wojewoda w odpowiedzi podziękował za wyrazy uznania, i podkreślając również znaczenie tej koordynacji trzech czynników stwierdza, że dość daleko zaszła koordynacja. Czynników Rządowych i Samorządowych, jednak, jak dotąd, niestety udział społeczeństwa jest równy nieomal zeru. Co zaś do wzoru dla innych Województw, to zdaniem Pana Wojewody należy jeszcze poczekać, aż organiazacja tego komitetu więcej się skrystalizuje i utrwali, gdyż doświadczenie półtorarocznego istnienia Komitetu dało dużo wskazówek do ulepszenia organizacji.

Porządek dzienny obejmował sprawozdania Rady Wykonawczej, Zarządu Komitetu, zamierzenia na rok 1927 z preliminarzem budżetowym i referaty D-ra Skotnickiego, kierownika zakładu dla jagliczych o zagadnieniach walki z jaglicą na terenie Województwa i p. E. Szwarca, dyrektora Zakładu w Herbach na temat problemu zapobiegania przestępczości wśród chłopców w wieku szkolnym. Niestety brak czasu nie pozwolił na wysłuchanie odczytu D-ra Skotnickiego wcale, a referat p. Szwarca był wprawdzie wygłoszony, ale w skróconej formie. A że będzie rozesłany uczestnikom zebrania, więc po otrzymaniu go podam treść jego do wiadomości Sz. Czytelników, gdyż zawierał bardzo dużo ciekawych danych z dziedziny przestępczości dzieci i metody jej zwalczania.

Opisane wyżej dwa zakłady oraz przejęty żłóbek są już częścią sprawozdania z tego, co Komitet Społeczny zrobił w czasie sprawozdawczym. Wychodząc z założenia, że nie można doprowadzić opieki dziecka do ukończenia szkół, a potem puścić je w świat nieprzygotowane do życia, a szczególniej bez żadnego fachu w ręku, Komitet Społeczny stara się zapewnić wychowankom, opuszczającym zakłady, kształcenie fachowe w szkołach zawodowych i w tym celu albo urządza sam, albo drogą wzajemności za udzieloną pomoc materjalną, zapewnia sobie miejsca w istniejących bursach przy szkołach zawodowych. W ten sposób powstaje obecnie szkoła zawodowo-przemysłowa żeńska w Chmielniku z internatem na 40—50 dziewcząt. W budującej się bursie przy szkole rzemiosł X. X. Salezjanów w Kielcach, Komitet zarezerwował do swej dyspozycji 25 miejsc, 30 miejsc w bursie zarezerwowano w Maczkach, przy szkole przemysłowej dla chłopców. W celu powiększenia ilości miejsc w Sierocińcach, Komitet poczynił starania, uwieńczone już pomyślnym skutkiem uzyskania w drodze parcelacji ośrodka majątkowego, należącego do Państwa w Jasieńcu Soleckim, pow. Iłżeckiego w ilości 80 hektarów. w którym projektuje się stworzenie Zakładu dla sierot w wieku szkolnym.

Przy rozszerzającym się szpitalu dla dzieci w Kielcach, Komitet buduje szkołę piastunek dla niemowląt, które mają się rekrutować z byłych wychowanic innych zakładów, należących do Komitetu, a które po ukończeniu tego kursu piastunek, będą miały fach w ręku. Szkoła ta naturalnie będzie posiadała bursę, a dla nauki będzie korzystała ze szpitala, przy którym powstaje.

W czasie letnim zorganizował Komitet w Wąchocku, pow. Iłżeckiego, kolonję dla najbiedniejszej, zagrożonej gruźlicą dziatwy w wieku szkolnym, głównie z siedlisk przemysłowych. Z Zagłębia naszego korzystało z tych kolonji 75 dzieci, przebywając średnio 31 dni każde. Na rok 1927 czynione są zabiegi wyszukania kilku pomieszczeń w miejscowościach klimatycznych Województwa naszego, w celu umożliwienia Samorządom wysłania na kolonję większych partji dzieci.

Jeżeli jeszcze dodamy, że w przygotowaniu znajduje się projekt budowy Wojewódzkiego Zakładu dla dzieci, zagrożonych gruźlicą, to łącznie z dalszym kontynuowaniem, rozpoczętych w bieżącym roku prac, mamy całokształt zamierzeń Komitetu na rok przyszły.

Wziąwszy pod uwagę stosunkowo krótki okres czasu istnienia Komitetu i bezwarunkową nizką sumę wydatkowanych pieniędzy, bo wszystkiego 86.162 zł. 10 gr., to każdy przyzna, że Komitet wykazał nadzwyczajną energję, sprężystość i troskę w rozbudowie Opieki Społecznej, wykonywanej przez Samorządy. Wszak Komitetowi chodzi o to, aby rozbudować zakłady, które są konieczne dla całokształtu Opieki Społecznej, a których nie mogą urządzać poszczególne Samorządy.

Preliminarz inwestycyjny na 1927 rok obliczony jest na 300,000 zł, który składa się z 5,000 zł. subwencji rządowych i 42.000 zł. udziałów Samorządów. W tem, licząc po 9.4 groszy na mieszkańca, wypada na Sejmik Będziński 19,000 zł., na miasto Sosnowiec 8,300 zł., na miasto Będzin 3,500 zł., na miasto Dąbrowę 3,000 zł., na miasto Zawiercie 3,100 zł. Cały preliminarz budżetowy zamyka się sumą 455,905 zł., w czem na administrację tylko 10,055 zł. co ku chwale Zarządu należy podkreślić, gdyż jest to nadzwyczajnie mały procent budżetu. Jeszcze na jedną pozycję budżetu w dochodach pragnę zwrócić uwagę, a mianowicie na udział dobrowolny ofiar od społeczeństwa. W dziale IV pod pozycją 14 widzimy a) ofiary aż 500 zł., nieprzewidziane też aż 500 zł. Ale temu dał wyraz już Pan Wojewoda w odpowiedzi Panu Delegatowi Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej. Ta też była jedyną sprawą, podnoszoną w dyskusji nad sprawozdaniem i preliminarzem, którą w długim przemówieniu zilustrował przedstawiciel Sosnowca p. ławnik Koenig, a mianowicie sprawę udziału społeczeństwa. Zarówno p. Koenig, jak i inni mówcy zwracali uwagę na zniechęcenie i wyniszczenie społeczeństwa, na którym nie można się opierać w tak poważnych akcjach i że Komitet winien raczej być Wojewódzkim Związkiem celowym Opieki Społecznej wszystkich Samorządów, takim jest Powiatowy Komitet Opieki Społecznej na terenie naszego Powiatu. Przykład, jak nie tylko nowopowstające, ale nawet dawne prywatne Towarzystwa opiekuńcze, nie mogą dziś absolutnie istnieć bez oparcia się na poważnych subsydjach w budżetach Samorządów, na terenie których istnieją, potwierdza jaknajdobitniej powyższe twierdzenie. To też zarówno Przewodniczący Rady Wykonawczej, p. Wojewoda jak i Prezes Zarządu. P-i Wojewodzina, jako twórcy Komitetu zupełnie godzą się z tą koncepcją, zasadniczo jednak pragną utrzymać w Komitecie udział czynników społecznych z poza Samorządów, aby z czasem doprowadzić do skoordynowania poczynania wspomnianych na wstępie trzech czynników: Rządu, Samorządu i Społeczeństwa. Wyraz temu większemu oparciu się o Samorządy był dany przy wyborze Władz Komitetu na miejsce dawnych, które po uzyskaniu absolutorjum od Zebrania złożyły swe mandaty. I tak wybory dały następujący wynik:

Do prezydjum Wydziału wykonawczego wszedł jako prezes p. Wojewoda, jako V.-Prezes Ks. Biskup Kubina a jako sekretarz przedstawiciel Sejmiku Częstochowskiego.

Do Zarządu jako prezes P-i Wojewodzina, del. Sejmiku Kieleckiego, Będzińskiego, miasta Sosnowca, Radomia, Kielc, p. Grzybowski, p. Swieżawski i Dr. Kroebl.

Jako zastępcy Zarządu p. Generał Łuczyński, del. mag. Częstochowskiego i Sejmiku Olkuskiego.

Do Rady Nadzorczej weszli p. Dyr. Kozarski, Dyr. Krug i p. Janiszowski.

Dr. K. Ryder.

Wydawca: Wydział Powiatowy Sejmiku Będzińskiego. Tłoczono w „Drukarni i Introligatorni" Pow. Zw. Kom w Będzinie. Redakcja i Administracja: Będzin ul. Sączewska 12 tel. 4-25.